

Kerékpáros vándortábor az Prs-égen - élme-nybeszámoló

ptdemeter, 2020. szeptember 21.

Augusztusban a leendő Q-hatodik osztályosokból álló kis csapat közel 200 km-t kerekezett az Prs-égen, hazánk érintetlen, zöld, hős írói tavakkal szabdalva, dombos táján.

Már a vonaton utazás is jó hangulatban telt, hiszen barátok most találkoztak több hónap elteltével. Szentgotthárdra érkeztek, ahol mindenki megkapta kerékpárját, buktatóját, kulcsát és a pótlókat. Egy kis gyakorlás után elindultunk a bemelegítő körre a Hársházához. Igazi felület és volt megmártózni a kellemes hőmérsékletű vízben. Mindenki talált benne nagy úszókat. Valaki már itt megőstolta a tömeges lángost.

Visszatérve a kempingbe elfogyasztottuk a vacsoránkat az Alpokalja étteremben és elfoglaltuk a sátrainkat. Itt egy kicsit meggyújtottuk a bajunkat csupasz csigákkal, de szerencsére elkerülték minket.

Másnap reggel napunk ködösen indult itt a Rába partján, de hamarosan felszállt a köd és ismét kisütött a nap, ami egész napra hőseket hozott ránk.

Ez a nap mindenkinek feladta a leckét, aki eddig nem hitte el, annak most tudatosult, hogy az Prs-ég tényleg dombos. Hosszú emelkedő után mentünk felfelé, nem szígyellünk tolni a kerékpárokat sem, aztán amikor felértünk jött a jóleső gurulás. A csapatot lelkesítette az autósok integetése és dudálása. Kis megálló után Pityerszerre érkeztek, ahol Tuna néni idegenvezetése ésével megismerkedtünk a helyi hagyományokkal, régi életformával. Megnéztük a bölényeket és a vadlovakat. Megőstoltuk a tömeges és az almás-meggyes hőseket. Itt volt lehetőségek egész napra és ársra is. Innen továbbtekertünk Siskaszerre, az Prálló táborhelyére. Egy bemutató kapcsán megismerkedtünk az íjjal, a karikás ostorral, a szabályával, történetet hallottunk a hunok nyertes csatáiról. Aztán egy kis ízelítő után kaptunk a katonai hagyományokhoz kapcsolódó viadalból. Megtanultuk mi a bajtársiasság, a kitartás, hogy az életben mindig küzdeni fogunk és nem adjuk fel! Hiába volt fáradt a társaság, 40-60 fős csapat még simán lement, közben hangosan kiabálva, hogy az életben küzdeni fogok! .

Vacsorát Priszentpéter központi éttermében fogyasztottuk el, majd gyors tekeréssel a vihar elűzte őket vissza az állásunkra, ami most egy jurtában volt. Amint beértek, leszakadt az ég, szerencsére nem áztunk meg.

Másnap, mint minden reggel svédasztalos reggelivel kezdtük, aztán elindultunk az Prs-ég tájain egy kis körutit tenni. Nem is volt olyan kicsi, közel 50 km. Ez már nem volt olyan meredek útvonal, mint az előző napi, láncok között kerekettünk. Persze nem volt akadályok is tartózkodtak a napot. Egyik hőse észrevéve hirtelen megcsúszott az úton, árokba esett, ami tele volt csallással. Sajnos a kerékpárjában lett egy 8-as, ami miatt Q nem tudott továbbmenni a csapattal, meg kellett várni a szervizest, aki kicsit elvett a kerékpárt. A többiek továbbkerekettek és megnézték Veleméren a

Szentháromság-templomot, ami hazánk egyik legrégebbi Árpád-kori temploma és a fényjáték árnyékos. Tovább tekerve Magyarországra a fazekassággal ismertek, majd kipihenve az eddigi utat egy cukiba ültek be s ültire és fagyira. Az este ugyanott juttatott el őket. Reggel tovább álltunk, irány Zalatorján. Útközben megálltunk Pankaszon megnézni a haranglábat, aztán folytattuk is tovább utunkat, hogy minél előbb a Borostyán-tóban tudjunk fürdeni. Itt egy kicsit felhős volt az idő, de ez senki kedvét nem vette el. Elfoglaltuk a faházainkat, aztán jöhetett a kidobós játék fiúk és lányok között. Sétáltunk a tó körül, az este pedig kártyázzal zártuk.

Ötödik nap Nádásd irányába vettük utunkat. Első megállónk a Vadása-tónál volt. Ettünk lángost, fagyit, körbe sétáltuk a tavat. Találtunk egy kiskit farönköt, ami vonzotta a gyerekeket, hogy ráüljenek. Természetesen egy lelkes mászónak sikerült lecsúsznia a rönkről és közelebbi kő megismerkednie az akácokkal.

Vadása-tónál Székcsérek érkeztek, az őslápot megnézni. A lápok házában egy interaktív bemutató keretében lehetett ismerkedni az itt található élővilággal. Végül sétáltunk a pallókon, át a patakon, majd erdőszélen folytattuk utunkat Nádásdra.

Betértünk egy családi házba, ahol házias léptékhelyekkel és bodzaszörppel kínáltak bennünket, aztán egy másikat házban igazi gazdaságnak lehetünk részesei. Volt itt minden: tehén, bika, boci, ló, malac és baromfi. Meg lehetett simogatni az állatokat, érdekes volt a boci nyelvét megfogni.

Éppen néztük a templomkertben a Rotundát, amikor megjelent a plébános úr. Nagyon örült nekünk, lelkesen elmesélte a Rotunda történetét és Szent Márton életét, milyen lehetett, amikor itt járt. A gyerekek nagyon élvezték, hogy újabb dolgokat tudtak meg.

Vacsora után még mindig nem volt vége a napnak, jött a kőütközés és. Minden csapat lázasan készítette a kálácsát, amit jóízűen el fogyasztott. Aztán egy kis csapatjátékot meg a málvaféltés után, majd alvás a Málva és a Ház termében.

Utolsó hosszabb utunk következett, Vasvárra tekintünk. Egy kis pihenőt tettünk Gersekaráton, majd igyekeztünk tovább, hogy minél előbb a strandon legyünk.

Előtte még körbe tekintünk a Fenéketlen-tavon, lábmászást vettünk a kőönöző természetanyagokon tett sétával. A strand igazi felüdülés volt a csapatnak! Kellemes volt az úszómedence, aztán a hidegben álltunk a melegebb termálban. Mindenki jól érezte magát!

Innen még egy fagyizás, aztán tekerés egy igazi székhegyre. Zsuppfedeles épületek, pincék várta bennünket. Siettünk, hogy a késő esti vihar előtt meg tudjuk nézni a hegyet. Sietve kincskeresőre indultunk, néztük, hogy a távolban halad a vihar, hol esik az eső, aztán két perc múlva a vihar szélé minket is elérte. Futva, hangosan kiabálva szaladtunk a hegyről lefelé, végül egy pinceben találtunk menedéket. A sötét pince falát a telefonlámpájának fénye világította meg. Árnyjátékra tudtuk használni. Gyerekek ezt is nagyon élvezték, igazi kaland volt! Mivel nem állt el az eső, tovább szaladtunk a szőlőnk épületébe. Sajnos az eső miatt elmaradt a táborozás és a szalonnasütés, de volt helyette quizjáték és kártyaparti.

Másnap lemostuk a kerekárok, játszottunk egyet a kertben, aztán elindultunk utolsó utunkra a pácsónyi vasútállomásra. Sajnos ez sem volt eseménytelen, egyik kislány megcsúszott a vizes aszfalton és kőzetor és lett az eredménye. Sajnos a baj hamar és váratlanul jön.

Összességében nagyon jól éreztük magunkat, nemcsak sportoltunk, hanem játszottunk, fűtöttünk, számos kulturális programon vettünk részt. Az éjszakában sok látnivaló van, még így is több dolog kimaradt, például a csokimanufaktúra. Valamint nem tudtuk megnézni a csillagokat a felhőszakadás miatt, pedig itt gyönyörűen látszódnak. De ezért is jó lesz még ide újra eljönni!

Nedeczky Anita táborvezető